

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1044 12 tháng 7 năm 2015

Thơ ngổ

Khai Tâm

*Khai tâm mở trí tự phân bàn
Thực hiện chơn tu trí cảm an
Qui hội tình Trời trong sống động
Càng tu càng hiểu trí càng an*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 22/10/2005 đến 28/10/2005

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Biết được Trời cao thì phải làm sao?*
- 2) *Thực hành có ích gì không?*
- 3) *Sống trong thực hành có ích gì không?*
- 4) *Bằng lòng làm việc có tốt không?*
- 5) *Quý tướng Trời Phật có ích gì không?*
- 6) *Thành tâm tu học có ích gì không?*
- 7) *Đụng chạm có hữu ích gì không?*

<p>1) San Diego, 22-10-2005 (bis) 10 :18 PM <i>Hỏi: Biết được Trời cao thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa biết được Trời cao thì phải tự tìm đến đó thì mới đúng</p> <p>Kệ: <i>Triết lý thâm sâu chuyển từ vùng Trời Đất phân minh gọi thiên cung Cảm thức chơn tu là chánh giác Phân minh rõ rệt đường tu tiến</i></p>	<p>2) San Diego, 23-10-2005 1 : 07 AM <i>Hỏi : Thực hành có ích gì không</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành thì mới thật sự có kết quả</p> <p>Kệ : <i>Thực hành tiến tới sống an yên Khai triển minh tâm tự tiến tâm Qui hội tình người triển chơn tâm Biết mình biết họ sống an vui</i></p>
<p>3) San Diego, 24-10-2005 1 : 15 AM <i>Hỏi : Sống trong thực hành có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sống trong thực hành đều hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Thực hành cuộc sống rất an vui Khai triển chơn tâm tự cảm mùi Thức giác chính mình tự rên trui Bình tâm thanh tịnh sống an vui</i></p>	<p>4) San Diego, 25-10-2005 1: 20 AM <i>Hỏi: Bằng lòng làm việc có tốt không?</i></p> <p>Đáp: Thừa bằng lòng làm việc có kết quả</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm phục vụ tự tiến xa Cảm thức trần gian học chữ hòa Khai thông trí tuệ qui một mối Tự tu tự tiến chuyển từ hồi</i></p>
<p>5) San Diego, 26-10-2005 1: 40 AM <i>Hỏi: Quý tướng Trời Phật có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa quý tướng Trời Phật đều hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Quý Trời thương Phật tự khai thông Cảm thức trần gian một cái còng Giám thân không tiến không trật tự Tự mình khai triển tự mình yên</i></p>	<p>6) San Diego, 27-10-2005 1: 47 AM <i>Hỏi: Thành tâm tu học có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa thành tâm tu học rất hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Tự tu tự tiến tự cứu mình Thành tâm học hỏi tự nín thính Thanh tịnh chung vui cùng các giới Lập hạnh tự tu tự cứu mình</i></p>
<p>7) San Diego, 28-10-2005 1: 55 AM <i>Hỏi: Đụng chạm có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa đụng chạm mới tự sửa</p> <p>Kệ: <i>Đụng chạm học hỏi tự tiến thân Học hỏi chung vui nguyện góp phần Thực hành chánh pháp duyên Trời độ Qui nguyên thiên giác tự sửa mình</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tiền

Tiền là Kim Mẫu tại trần
Giúp hồn tiến hóa góp phần dựng xây
Cảm thương nhơn loại vui vầy
Tận tình phục vụ đổi thay thế tình
Không tiền tha thiết nhơn tình
Có tiền lại tự rẻ khinh người đời
Lắm khi phục vụ hợp thời
Lắm khi bê trễ gắt thời nắng mưa
Đi đi lại lại cũng vừa
Tiền nào của nấy nắng trưa phải chiều
Biết mình rõ lý càng siêu
Mẹ thương mẹ độ mẹ diu tâm con
Đồng tiền giải quyết sống còn
Hết tiền lại phải tự bàn sửa tâm
Tu hành rõ lý diệu thâm
Tâm là chánh pháp tâm tầm đường đi
Một lòng dự cảnh trường thi
Học bài thanh trực tâm ghi tạm hòa
Thức hồn đại nạn vượt qua
Tâm không dấy động chan hòa tình thương
Từ bi khai mở dựa nương
Mẹ trong thanh tịnh mẹ thương suốt đời
Bình tâm thanh tịnh sáng ngời
Độ tha tại thế đời đời yên vui
Tâm người tự luyện rèn trui
Tiền trao tạm sống an vui cõi trần
Dựng xây Kim Mẫu góp phần
Trợ duyên học hỏi lần lần quán thông
Nằm trong nguyên lý hóa công
Sanh trụ hoại diệt một lòng tự tu
Chẳng còn ý niệm tiền xu
Nam mô thay thế trùng tu hoài hoài
Tự mình khai triển thanh đài
Mẹ trong chơn thức mẹ hoài bảo thương

Kính bái,
Lương Sĩ Hằng

CHÂN KINH 42

*Hành xuyên thế cảnh chẳng lo phiền
Hóa hóa sanh sanh vẫn sống yên
Tâm đạo tràn đầy trong tiến hóa
Bằng lòng nhịn nhục tự hành xuyên*

“*Hành xuyên thế cảnh chẳng lo phiền*”:

Hành xuyên là bước qua một thế cảnh không còn lo phiền, là cảnh giới điển quang thanh tịnh của Thượng Đế.

”*Hóa hóa sanh sanh vẫn sống yên*”:

Dù cho tiến hóa đi cách nào từ tối tới sáng vẫn sống yên. Đó là hóa hóa sanh sanh.

”*Tâm đạo tràn đầy trong tiến hóa*”:

Tâm lúc nào cũng quân bình hành triển.

”*Bằng lòng nhịn nhục tự hành xuyên*”:

Tình đời ô trược, chúng ta chịu nhịn và chịu nhục là mới vượt khỏi những trận đồ sức hút của hồng trần tại thế. Nếu không nhịn nhục thì nó sẽ tràn ngập đê bẹp chúng ta. Nhịn nhục thì mới có cơ hội thăng hoa, ví dụ một người ra đường bị người ta đánh rồi muốn truy tầm, muốn đánh người ta, muốn thừa, muốn kiện, rớt cuộc người thừa, người kiện, đều là bị lỗ hết, chứ không đạt được cái gì. Mà mình biết tha thứ và thương yêu mới thật sự đạt được sự thanh cao, cõi mở và đi tiến đối phương, giúp đỡ cho đối phương tiến hóa.

Làm đại sự, không bao giờ làm tiểu sự là vậy. Hướng thượng là làm đại sự, hướng hạ là đường hẻm eo hẹp mà thôi. Hướng thượng, thì xa lộ thẳng thắn cứ việc chạy là nó sẽ đến nhanh, còn đi vô đường hẻm sẽ bị đụng chạm. Cho nên ở đời đã dạy chúng ta và cho chúng ta thấy tại sao khổ cực mà làm cái xa lộ. Tốn hao biết bao nhiêu mà cũng phải làm, để cho mọi người có cơ hội thông suốt nguyên lý hành triển của tâm linh, đem lại sự an vui cho mọi người. Nếu chúng ta mà biết hành triển tâm linh, biết phần hồn thức giác về quê, là chúng ta mở đại lộ cho mọi người cùng tiến với chúng ta.

Đạo là gì? Đạo vốn không, nhưng nó là quân bình xuất phát bất cứ lúc nào, đó mới là đạo. Đạo là thập thiện thập ác dĩ hòa bình. Tự mình hiểu được thập thiện thập ác, mới lèo lái được cái thế xác tiến hóa tốt đẹp và phần hồn tốt đẹp ở tương lai. Ác không hiểu, thiện không minh, thì làm sao dẫn tiến được phần hồn và lục căn lục trần tiến hóa? Cho nên cuộc đời của chúng ta, giáng lâm xuống thế gian là học nhiều khổ cảnh lắm, bất cứ người nào cũng từ trong khổ mà ra, không có ai sung sướng hết.

Nhiều vị tới ngày nay được bầu cử làm tổng thống, hỏi quá trình người thế nào? Khổ thôi, cũng học hành, cũng khổ đủ chuyện hết. Ngày hôm nay, gánh chịu một chuyện quốc gia lại càng khổ hơn, cho nên do cái khổ đó mới thức tâm, mới hiểu được giá trị của Trời Phật, giá trị của sự thanh nhẹ, giá trị của sự thanh tịnh, mới tận độ quần sanh. Cho nên một vị tổng thống, một vị lãnh đạo, lúc nào tâm cũng bình thản, không bao giờ không tin mà không bao giờ tận tin, một vị lãnh đạo đó mới là sáng suốt. “Bất khả bất tín, bất khả tận tín”. Không bao giờ không tin mà không có tận tin, xét và hành thì việc nó sẽ thông.

Cho nên chúng ta gặp một cảnh sát khác, gặp một ông chủ của cảnh sát khác, gặp ông chủ của chủ cảnh sát nó lại khác, gặp tới cuối cùng cái ông lãnh đạo đó nó lại khác. Tâm chúng ta tự nhiên bình thản và thấy dễ chịu đi, vì mỗi tầng lớp cao chùng nào, phải đạt thanh tịnh nhiều chùng nấy, thì không thấy cái gì động loạn.

Cho nên chúng ta ở thế gian này, không tiền thì phải khổ, phải làm cu li vất vả, bị người ta hành hạ, nhưng mà chịu nhịn nhục một thời gian, chúng ta mà có tiền cũng mở sớp(16), cũng làm ăn như người khác

thấy nó nhẹ hơn, không có khó. Cũng qua con khổ mới có. Những thương gia hiện tại bây giờ cũng đã qua khổ rồi mới có, chứ không phải khi không người làm giàu được đâu! Những vị bác sĩ, kỹ sư hiện tại cũng qua cái khổ công học hành, bây giờ mới được cái ghế ngồi thanh nhẹ, máy lạnh, nhà kiếng, này kia, kia nọ là cũng khổ công mới có, không phải dễ có.

Chúng ta hiểu được đường lối này, chúng ta không có đi trong sự phá hoại, mà đi trong tinh thần xây dựng cho chung, thì lúc nào cũng được an yên và tốt đẹp. Cái nhìn của người tu thiền Vô Vi cảm thức khác. Người không thiền, cái nhìn của người không thiền cảm thức khác. Người không thiền, nhìn để tìm mưu lợi, để tìm mỗi lợi cho chính mình mà thôi, không cần biết người khác. Vì tham, làm ẩu, làm càn, rồi tưởng mình là quen với luật sư là bảnh, có tiền là bảnh, nhưng mà nó quên Địa Ngục. Lúc nó xuống Địa Ngục, nó bị đánh đập nhiều lắm, nó khổ ghê lắm. Nó không hiểu đâu, nó không hiểu cái này đâu. Cái đó là chiều sâu, có tâm đạo mới hiểu được, người bình thường không hiểu. Người bình thường chỉ hiểu tiền và thế lực mà thôi. Sau cái tiền và thế lực, nó không biết hỏi: "Sau cái tiền và thế lực tôi sẽ đi đâu? Nếu tôi làm ác tôi sẽ đi đâu?" Tôi cướp giựt của người ta thì tôi là một ác nhân tại thế. Lương gạt người ta, thì tôi là một ác nhân tại thế, kết quả tôi sẽ đi đâu? Thì tự nó sẽ có câu trả lời. Ăn năn sám hối, tìm đường tu tiến để giải cái nghiệp của quá khứ là người khôn. Còn tiếp tục làm như vậy là uống công đã trảng, rót cuộc rồi cũng tay không ra đi, có làm được cái gì? Mưu mô cho cách mấy cũng chẳng làm được cái gì!

Phát triển từ quang của chính mình là quan trọng. Có quân bình là có từ quang phát triển. Con người nó khác hơn con thú, cái đầu hướng thượng, tiếp xúc với nguyên khí cả càn khôn vũ trụ. Con thú nó không được tiếp xúc cái đó, chúng ta là đi thẳng, đi ngay. Mà thực hành Pháp Lý Vô Vi là không vị nể một ai. Chính tôi thực hành đạt được cái gì, nói cái đó thôi, chứ không phải là hành Pháp Vô Vi để chửi mắng người ta là sai, không được. Hành triển để ảnh hưởng người kế tiếp cùng hành với chúng ta là đúng. Đừng hành triển mà tôi hiểu rồi tôi hăm dọa người khác là không được. Nhiều người tu được chút, nó đi học bùa phép, rồi có gì "*tao sẽ ém mây, hại mây*", nhưng mà không biết cái câu ém này là hại mình mà không hay! Ém họ là ém mình, hại người là hại mình không hay, tới giờ phút lâm chung mới biết bệnh hoạn sẽ xảy ra một cách trở tay không kịp. Rồi đâm ra chê đạo này, chê đạo nọ, biến thành con quỷ trần gian chớ có ích lợi gì.

Muốn làm một thánh nhân, muốn làm một người từ thiện, thì không nên xía động vào việc cá nhân, và không nên hành hạ đối phương, bằng trí, bằng ý hay là bằng hành động cũng đều không tốt. Thực hành tự giải, tự cứu, ảnh hưởng là tốt, ảnh hưởng người kế tiếp. Ai cũng có tự ái, họ tự cảm thức được giá trị của đường tu, đường tiến, họ tự tu tự tiến là công bằng, mà chúng ta buộc người ta tu cũng không công bằng. Buộc người ta cam kết cũng không công bằng, họ tự thức, tự cam kết lấy chính họ là công bằng.

Những người muốn làm chánh trị thì thậm chí tu cũng phải cam kết, rồi cuối cùng một khối chánh trị mà thôi. Đó là tạo sức mạnh cho một cá nhân, nhưng mà rốt cuộc cá nhân đó xuống âm phủ được đâu ngồi ghế tốt? Không được đâu! Bận áo tốt thì có, mà ngồi ghế tốt không cho. Sự công bằng của Trời Đất có, không cho những người làm quá thái không được ngồi ghế tốt mà cũng không được mời nữa. Ở thế gian bành bao lắm, xưng danh số một không có số hai nhưng mà chết rồi là sẽ biết, có chỗ trừng trị rõ ràng.

Mất thức bình đẳng thì tu cái gì? Tu phải mở thức hòa đồng và bình đẳng mới thật là người tu. Đi theo ánh sáng của Trời Đất mới thật là người tu. Sự diệu thanh của đại bi luôn luôn ban chiếu, mà người không thanh không nhận được. Người phải tu, dốc lòng tu, đạt tới thanh, mới nhận được diệu thanh của đại bi mà tiến thân, sự công bằng là công bằng, nhân quả là nhân quả.

Trời Đất đã sắp đặt bộ luật rất rõ ràng, chính người hướng ngoại không lo tu. Biện chứng, bày ra đủ chuyện không hay cho chính mình, mà tưởng là chuyện tốt cho chung, rồi càng xây dựng, càng khổ cho chung mà thôi. Tại sao xú tôi cúng Phật, lạy Phật hoài, mà tới cái kỷ nguyên nào dân tôi

cũng nghèo khổ? Tại vì tạo ngu cho dân, tạo yếu cho dân, không phát triển đồng đều hướng thượng, làm sao có hoa tốt dâng Phật được? Hạnh đức không có làm sao tu? Phải có hạnh đức. Hạnh đức là phải biết thương yêu mình, lập lại sự quân bình của chính mình, thì mới có hoa đẹp nghìn năm không héo mới là dâng Phật được. Tâm thức của chúng ta còn hần học, hơn thua, làm sao có hoa tốt để dâng Phật!

Muốn tu phát triển thì phải biết luồng điện của nội tâm, và trung tâm bộ đầu hòa hợp với cả căn khôn vũ trụ: trung tâm sinh lực của căn khôn vũ trụ thì mới tỏa ra ánh sáng tốt đẹp cho muôn loài vạn vật ở tương lai. Chỉ có hành thôi, trong thực hành.

Thông báo Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 34, năm 2015
“Học Và Hành”
Khách Sạn Atlanta Marriott Marquis, Atlanta, Georgia
Từ 20 tháng 9 đến 25 tháng 9 năm 2015

Ngày 10 tháng 7 năm 2015

Kính gửi quý bạn đạo,

Xin quý bạn ghi danh tham dự Đại Hội lưu ý:

1) Nếu quý bạn đã mua vé máy bay, xin vui lòng điền phiếu chuyển vận hoặc thông báo cho ban ghi danh càng sớm càng tốt để BTC có đủ thời gian sắp xếp xe bus hoặc mini-van đưa đón quý bạn. Hiện nay, chúng tôi vẫn chưa nhận được lịch trình máy bay của khoảng 50 bạn đạo.

Nếu quý bạn di chuyển tự túc hoặc cần đậu xe parking tại Khách Sạn Marriott Marquis, giá tiền parking xe như sau:

- * 0-1 hours - \$12
- * 1-4 hours - \$15
- * 4-6 hours - \$20
- * 6-24 hours - \$35 (bạn đạo ở khách sạn trả \$35 một ngày cho 1 chiếc xe, có quyền ra vô nhiều lần.)
- * Oversized Vehicles - \$39 (loại xe lớn)

Giá tiền parking cao vì khách sạn ở tại trung tâm thành phố, và tương đương với giá tại các khách sạn lân cận. Nếu cần parking xe qua đêm, quý bạn nên parking xe trong khách sạn bảo đảm và an toàn hơn các parking công cộng bên ngoài.

2) Cẩm Nang Đại Hội sẽ được gửi đến quý bạn trong vòng tháng 8. Nếu quý bạn chưa nhận cẩm nang vào cuối tháng 8, xin quý bạn liên lạc với ban đạo lo phần ghi danh trong địa phương bạn cư ngụ, hoặc email: ghidanhdh2011@gmail.com.

3) Sau khi thương lượng lại với Khách Sạn Marquis Marriott, chúng tôi đã xin được một số phòng đủ cung cấp cho bạn đạo ở lại đêm 24 tháng 9, vì vậy bạn đạo ở lại hậu Đại Hội sẽ không cần dời sang khách sạn Hyatt Regency.

Thành thật cảm ơn quý bạn,
Ban Ghi Danh

ĐÍNH CHÍNH

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng xin đăng lại bài phóng sự Khoá Sống Chung Tình Thương tại Thiền Viện Hai Không từ ngày 19 tháng 6 đến ngày 22 tháng 6 năm 2015 (Không phải tháng 9 như đã đăng trong số báo tuần trước). Thành thật cáo lỗi cùng quý độc giả.

**Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Thiền Viện Hai Không
Khoá Sống Chung Tình Thương
20.06.2015 – 22.06.2015**

Khoá Sống Chung Tình Thương và ngày lễ kỷ niệm 30 năm trên Thiền Viện Hai Không vẫn còn văng vẳng âm ba thanh thoát nhẹ nhàng trong tâm tư chúng tôi. Vì một số bạn đạo không tham dự được, nên thăm hỏi chúng tôi và muốn hưởng chút hương vị vui tươi ấy. Nay xin gửi đến quý bạn bài phóng sự ngắn ngủi để cùng chia sẻ với quý bạn niềm vui và tình bạn đạo thật ấm cúng...

Ngày 19/6/2015:

Hôm nay là ngày chúng tôi phải đón bạn đạo rất đông. Năm nay ban chuyên vận vừa được hai bạn đạo “mới” xung phong đón bạn đạo. Gọi là “mới” vì hai bạn đó chưa rành đường núi Hai-Không mà dám đưa đón bạn đạo thì thật là có dũng. Vừa sáng sớm 5 giờ tôi đã nhận tin là bạn đạo đến từ Atlanta trễ máy bay, phải đi stand by. Sau đó tin tức dây chuyền, hãng Southwest thông thường rất đúng giờ, không hiểu sao lần này các chuyến bay lại trễ liên tục.... Có lẽ để thử tâm hai bạn “tài xế” mới học nhận thêm chút nữa, vì mỗi chuyến chuyên chở bạn đạo từ phi trường về Hai Không là hai tiếng đồng hồ, khứ hồi là bốn tiếng, nhưng gay go nhất là đoạn đường núi gập ghềnh, và dễ lạc nhất. Nhờ Hai Không có con đường “nhân đạo” (Way = đạo Man = Nhân) đặc biệt này, khách vãng lai được thử tâm thật khó quên, phải thức giấc vì xe lắc lư, và luôn niệm Phật giữ tâm thanh tịnh... Đây là trường hợp các bác ở Santa Ana, vì yêu mến Hai Không nên quyết tâm thuê một chiếc xe đồ chở các bác từ Santa Ana lên tuốt núi Hai Không. Bác tài lại ý có “GPS” thì lái đến đâu cũng dễ ợt, nhưng đâu ngờ “GPS” lên núi Hai Không thì tịt luôn, mà điện thoại cầm tay không bắt sóng. Rốt cuộc, tâm thành các bác đã lên đến nơi, vui khôn tả, sau hai tiếng đồng hồ đi lạc trong núi phải toát mồ hôi vì hồi hộp quá!

Nhà bếp rộn ràng tiếng nói cười, và ban nhà bếp được các chị đến từ Las Vegas giúp đỡ tận tình, nào có món bánh mì chiên trứng và chả chay với đồ chua – một món xem giản dị mà ngon vô cùng, vì khúc bánh mì dòn tan, do anh chị Las Vegas đã đến tận lò bánh mì đặt trước, nên không nơi nào ngon bằng! Các bác cũng không chịu ngồi yên, kẻ lật rau, người xắt tỏi, mỗi người một tay, lảng xảng sửa soạn trước cho các buổi ăn. Trên núi, đi đâu cũng phải đi bộ, bụng mau đói, nên những thực khách ủng hộ tận tình, món nào cũng hợp khẩu và biến thật nhanh...

Tối hôm 19/9/2015 là buổi thiền chung đầu tiên. Trong đêm thanh vắng, tiếng Đức Thầy nhắc nhở bạn đạo Vô-Vi về hạnh Bi, Trí, Dũng, nghe thật thấm thía. Sau buổi thiền, bước ra bầu trời với ngàn sao lóng lánh, thật nhẹ nhàng thanh thoát trong màn đêm yên tĩnh. Mỗi lần có khoá sống chung, Hai-Không được trang trí điểm lệ với những giàn đèn giăng dọc đường đi cho bạn đạo, không cần đèn pin vẫn nhìn thấy đường về dễ dàng. Tiếng nước bên hồ sen róc rách dưới ánh đèn đêm... Nếu quý bạn lắng tai nghe sẽ có tiếng Thầy niệm Phật đâu đây, vì các anh còn gắn thêm máy niệm Phật bên bờ cỏ cho muôn loài chúng sinh vạn vật đều đồng hưởng trong 3 ngày trọng lễ.

Ngày 20/6/2015:

Hôm nay là ngày Lễ Tưởng Niệm 30 năm thành lập Thiền Viện. Từ sáng sớm, các chị đã trang trí bàn thiêu long trọng với những chậu hoa trắng muốt, đĩa ngũ quả, và dọc sân khấu, những chậu cúc vàng trắng xen kẽ nhau, thật giống ngày Tết quá! Vô Vi chúng ta thật may mắn, mỗi lần hội tụ vui không khác gì những ngày Tết. Tuy nhiên, Ngày Lễ Kỷ Niệm 30 năm đối với những bạn đạo đã từng biết Hai Không từ Đại Hội Long Vân năm 1989, lại cảm thấy trong lòng nao nao vì bao thăng trầm trong lịch sử Vô-Vi... Vì

vậy, hôm nay khi anh Lý Vĩnh đọc diễn văn về quá trình xây dựng thiền viện, anh không tránh được tiếng thở dài khi nhớ lại những người bạn ngày xưa...

Bắt đầu buổi lễ, cô Thu, hội trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc Cali, chào đón bạn đạo khắp nơi và mời ban chấp hành lên bàn thiêng đánh lễ chư vị Bề Trên. Năm nay, bạn đạo tham dự khoảng 100 người từ miền đông Hoa Kỳ các tiểu bang Florida, Virginia, Georgia, qua các tiểu bang Missisipi, New Mexico, đến miền tây Nevada, cuối cùng bạn đạo California vẫn đông nhất với sự ủng hộ của Nam Cali, San Diego, Santa Ana, v...v... Và Bắc Cali như San Jose, San Francisco, Oakland, Sacramento....và không quên bạn đạo nơi đảo thơ mộng Hawaii cũng đóai hoài về Hai Không. Từ Việt Nam xa xôi cũng có người tham dự. Ngoài hội trường lộ thiên, ánh nắng xen kẽ những cành lá xanh... Xa xa cốc Thầy sừng sững bên những hòn đá tạc chữ Bi, Trí, Dũng, với cành trúc uốn quanh....

Đã đến giờ tu học với các câu hỏi và câu trả lời của Đức Thầy. Hôm nay, câu hỏi đầu tiên là “*Tại sao tu để mở điển bộ đầu thì mới thấy rõ và nghe rõ được?*”

Câu hỏi này được đặt cho các vị “bồ lão”, vì dù tuổi đời đã cao, nhưng nhờ tu Vô-Vi, các bác vẫn nghe và thấy “rất rõ”. Xin quý bạn tự nghiền ngẫm lợi ích của pháp tu này nhé. Câu hỏi sau lại trúng vào các bạn trẻ được gọi lên hoặc bắt buộc xung phong: “*Thông tam bảo là sao?*” Tuổi trẻ, tinh, khí, thần còn dồi dào, nên câu hỏi rất tương xứng với hoàn cảnh mọi người. Buổi sáng trời qua thật mau, và bạn đạo đóng góp hăng say, các bạn can đảm lên hội trường được lãnh món quà đặc biệt với các hình ảnh Hai-Không. Buổi chiều, buổi sinh hoạt tiếp tục với các câu: “*Tại sao mình tâm niệm có Trời, có Đất, có Đạo, thì tự nhiên tâm đạo dững mãi, không còn sợ sệt nữa, tại sao?*” A, chiều nay, vì có lãnh quà, và có lẽ bạn đạo được thấm nhuần khí Trời nhẹ nhàng của “biển yêu Hai Không” nên hăng hái xung phong... Tiếp đến là câu “*Mở khuyết là mở làm sao, làm sao biết được mình mở khuyết?*” Chúng tôi sợ trưa hè nóng bức nhưng tinh thần học hỏi của anh em vượt thời gian và không gian, hai câu hỏi trôi qua thật mau, đã hết giờ sinh hoạt.

Tôi hôm nay, đặc biệt trình chiếu cuộn phim “Kỷ niệm 30 năm thành lập thiền viện Hai Không” với những tấm hình sưu tầm từ năm 1985, khi thiền viện vừa khánh thành vào tháng 11, năm 1985, trải qua những năm xây dựng trà đình, cốc Thầy, giảng đường, con đường niệm hành, hội trường lộ thiên v...v... những ngày tổ chức Đại Hội Long Vân, những khoá sống chung, những kỷ niệm bao lần Đức Thầy viếng thăm thiền viện, cho đến năm 2008, đánh dấu Khoá Sống Chung “Quy Y Kiến Thức”, là khoá sống chung đầu tiên có sự hiện diện của Đức Thầy qua mạng internet – video conferencing. Phim chỉ dài 45 phút nhưng ôm ấp bao nhiêu mồ hôi nước mắt của kẻ đi trước, người ở lại, bao nhiêu bài học thử thách sự kiên trì và niềm tin của các thế hệ đã qua. Ước mong các thế hệ trẻ mai sau sẽ tiếp tục công trình gây dựng cơ sở tâm linh này thật vững bền.

Bạn đạo không nhiều thời gian tiếc nuối hình ảnh Đức Thầy... thì pháo bông đã nổ. Ban hợp ca San Jose với đồng phục chiếc áo T-Shirt “Tình Thương” bước lên sân khấu đồng ca: “*Người người về đây, sống chung nhà, Tình thương dâng hiến, cho Đức Thầy, Trời thương ban cho, ngày sống vui... Về đây về đây, chúng ta cùng vui ... Quyết tâm tu hành, quyết tâm theo Thầy, Cùng vui với Thầy yêu, trong tuổi cuối, Chúc nhau tung bừng, quý thương vô cùng, Về đây với Thầy yêu, dâng tâm lòng*”... Từ từ chiếc bánh sinh nhật 30 năm Hai Không được lăn ra với các cô bé tung tăng trong bộ váy trắng và các cậu bé trịnh trọng cầm các đĩa khăn giấy. Tôi hôm nay được ăn bánh, lại lãnh quà, mỗi người một cái ly du lịch khắc logo Vô Vi và kỷ niệm Hai Không, và T-Shirt Tình Thương để chụp hình lưu niệm vào ngày chót. Ai nấy tươi vui hơn hờ như ngày Tết. Thoáng đã đến giờ Thiền chung... băng giảng tối nay là Khoá Đặc Biệt Tình Thương... những lời Đức Thầy nhắc nhở từ xa xưa thật gần như ngày hôm nay.

Ngày 21/6/2015:

Mỗi ngày từ sáng sớm chương trình là bạn đạo đi niệm hành. Con đường dài khoảng hai cây số, lúc leo dốc, lúc xuống đèo, nên chỉ có bạn đạo đi đứng nhanh nhẹn mới hăng hái, còn trạm nhà bếp sáng sớm thường hấp dẫn “du khách” hơn... Có bạn muốn thể tháo nên đi ba vòng, có bạn thì thông thả vừa đi vừa niệm, khi mỗi chân thì đã đến trước một bài thơ của Đức Thầy, và từ từ nghiền ngẫm chơn lý. Rừng núi sáng sớm ban

mai hình như cũng hòa tan trong triết lý thâm sâu, xa xa đồi núi chập chùng hứng từng tia nắng sáng, như người thiền dày công tu luyện để đạt tia sáng trong nội tâm....

Buổi sáng hôm nay phần tu học tiếp tục với câu hỏi “ *Cảnh giới nơi tâm và cảnh giới bên ngoài tức là dùng: mắt, tai, mũi, miệng có thể thấy được, hai cảnh giới đó cảnh nào là thật?*” Lần này, bạn đạo bàn tán không kém phần sôi nổi, vì thế gian nào muốn xem đời là giả, cái gì cũng thật, nhưng chỉ tạm thôi, vì vậy một bạn đạo giải thích là dùng chữ “giả tạm” thì nghe có lý hơn. Nhưng lý đời bàn cãi cho vui, còn lý đạo thì thực hành mới cảm nhận được chiều sâu. Sáng hôm nay, bạn đạo trao đổi liên tiếp thêm hai câu nữa “Cúp điện là cúp như thế nào?”, và “Bề Trên nâng cao tầng số điện quang là nâng làm sao?” Vì bài phóng sự hạn hẹp, mong quý bạn sẽ có dịp xem video của Khoá Sống Chung để biết thêm chi tiết về phần tu học.

Trưa hôm nay trời khá nóng, nên vào buổi sinh hoạt buổi chiều, chỉ khai triển một câu hỏi thôi: “*Tại sao người nào biết được Vô Vi và biết được con đường phục vụ, mở tâm mà lấy luật nhân quả làm tiêu chuẩn để sống ở thế gian này thì không bao giờ bị đói, không bao giờ bị khổ, không bao giờ bị mất đạo, tại sao?*” Bạn đạo chia sẻ kinh nghiệm về phục vụ, phục vụ mọi người là chúng ta có cơ hội học đầu tiên. Nhiều bạn trẻ cảm thấy thích thú, muốn phục vụ sau một thời gian tu Vô vi. Càng phục vụ, càng cảm thấy vui. Thật là một sự mâu nhiệm của pháp môn Vô Vi, tu để người kế tiếp được tu, làm cho người kế tiếp được hưởng, tình thương tràn đầy, không bao giờ ngưng....

Buổi tối hôm nay là đêm chót và là đêm văn nghệ “cây nhà lá vườn”. Các “nghệ sĩ” đã tập dợt ráo riết trong thời gian ngắn ngủi vì chỉ gặp nhau trong mấy ngày khoá sống chung. Khán giả cũng thông cảm và vui tính dễ dãi. Vì hội trường thì lộ thiên, nên mỗi lần tập dợt là phóng thanh khắp núi rừng, chắc các chú nai chú thỏ cũng thuộc lòng các điệu nhạc luôn. Đêm Văn Nghệ mở đầu với bài hát "Kỷ Nguyên Di Lạc" do chị Bích Ngọc trình diễn. Bài hát này thật đặc biệt đối với "ca sĩ" Bích Ngọc, vì bài hát này chị vốn yêu thích và được Đức Thầy khuyến khích hát cách đây 19 năm, nhưng chị chưa bao giờ thuộc và chưa bao giờ hát trước bạn đạo, vì tiếng Việt chị không rành và phát âm không đúng. Vậy mà tự nhiên hôm nay, với sự tập dợt tận tình của Cẩm-Tú và hướng dẫn phát âm của chị Ann Khang, chị Ngọc đã nhớ và hát bài hát này thật hay, phát âm thật đúng, để dâng lên Đức Thầy như một món quà trong ngày Lễ Cha (Father's Day). Bài hát thêm sinh động với đoàn vũ công Hai Không, mà người múa trẻ nhất là bé Di Tôn 18 tháng tuổi, đem lại niềm vui và sự hào hứng cho khán giả.

Tuy không có rèm sân khấu, nhưng buổi “Ca Vũ Nhạc Kịch” Hai Không đêm nay được khán giả khen là “xuất sắc” nhất từ trước đến nay, nhờ cô bầu văn nghệ Cẩm Tú đốc thúc các ca sĩ, nghệ sĩ không ngừng... Vợ kịch “Lên Núi Hai Không” làm khán giả cười chảy nước mắt, màn múa miền quê gợi cảnh thôn quê với các cô thôn nữ trong chiếc áo bà ba, thật thích hợp với vùng núi Hai Không trong đêm hè, vắng vắng tiếng ve sàu rả rích... Các màn hợp ca “Nam Mô A Di Đà Phật”, “Chim Hoạ Mi”, bài “Nhớ Thương Thầy” đơn ca với mầm non Tyler và phụ họa của ông ngoại thật cảm động, làm khán giả quên thời gian... tưởng mình lạc vào chốn nao...

Đêm nay, chung thiền, lắng nghe “Giải thoát đời đạo”, ba ngày chung vui chung thiền trên núi Hai Không, thật sự chúng ta đã quên hết chuyện đời, và lâng lâng trong thanh điển nhẹ nhàng...

Ngày 22/6/2015

Hôm nay là ngày bé mạc, bạn đạo không khỏi bồi ngùi nuối tiếc... Vài bạn đạo lên phát biểu cảm tưởng. Một anh bạn trẻ người Mỹ đã nói lên tâm tư mình, dù đến đây, không hiểu tiếng Việt, nhưng anh đã cảm nhận tình thương, sự chia sẻ và thương yêu của bạn đạo với nhau, và nhất là trên dưới đều lắng nghe nhau, để xây dựng và đồng tu tiến. Một bức tranh đẹp làm sao, và để lại cho khách vắng lai niềm nhung nhớ... hẹn tái ngộ nhau vào kỳ tới.

Buổi lễ kết thúc với màn chụp hình lưu niệm. Từ trẻ đến già, ai ai cũng cảm thấy không còn tuổi tác, và có bạn đạo không ngần ngại “nằm dài” xuống đất để được lọt vô ống kính của các nhiếp ảnh gia, vì mọi người đều mong được chụp hình chung với nhau.

Về đây còn nhớ Hai Không
Vui hành thanh nhẹ, một lòng tiến tu,
Đường đi chẳng khó, chẳng mù,
Đều nhau tiến bước đồng tu vui hòa.
Xuân Mai

THƠ BẠN ĐẠO

ĐỪNG ĐỂ MUÔN.

Hoàng hôn đang tiến đến.
Không có cách nào dừng.
Ta một thời ủy mị.
Bỗng bây giờ dừng dung.

Tâm ta thâm nhắc nhở.
Hãy niệm Phật cho nhiều.
Thường niệm trong chánh niệm.
“Tha thứ và thương yêu”* .

Giữa cuộc đời hữu hạn.
Ta phải quý hành trình.
Tiến tu dù khó nhọc.
Phát triển phần tâm linh.

Thì giờ là vàng bạc.
Tu quý hơn bạc vàng.
Cần đủ ăn đủ mặc.
Không phải nhiều lo toan.

Huynh đệ ta đồng tiến.
Tỷ muội cũng đắp xây.
Chúng ta cùng cố gắng.
Hội ngộ cảnh trời Tây.

Việt Nam 03.07.2015 .

K . Trang .

*10 điều tâm niệm của Đức Thầy.

CHO CHÁU .

Phạm Trọng Huỳnh.

Từ trần 8.4.Ất Mùi.

Ngoại mất 4 ngày lại tới con.
Thế gian đâu tính được vương tròn.
Nghe tin Mẹ gục bên chân Chị.
Ôi ! tình mẫu tử nặng bằng non.

Con đã biết tu pháp lý rồi.
Theo Thầy để tiếp tục tu thôi.
Còn duyên trần thế Di xin chúc.
Kiếp tới con tu trọn cuộc đời.

Ân nợ cõi trần con đã trả.
Yên tâm về lại chốn quê nhà.
Con đừng luyến tiếc điều chi hết.
Tất cả là bài học đã qua.

Trong mắt cha Trời đâu ai chết.
Luân hồi chỉ để học mà thôi.
Học và trả nghiệp là duyên phận
Rớt xuống trần gian định sẵn rồi.

Việt Nam 03.07.2015 .

K . Trang .

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu an cho bđ DƯƠNG THỊ NGỌC LÀNH.
78 tuổi ngụ tại xã Tân Lập Đông H. Thốt Nốt tỉnh An Giang. Hiện đang lâm bệnh nặng.
được mau bình phục.
Xin cảm ơn quý bạn đạo.
Lê Tấn Hiệp (Sóc Trăng) kính báo